

На другия денъ, маршала са оплакалъ на сподаря за обидата, която направили войниците жена му. Монарха заповѣдалъ да ги доведхтъ при него; той ги попиталъ: „Наистина ли отнехте претата отъ графинята?“ Войниците паднали предъ краката на негово величество и подробно му разсказали всичко, какъ са случила работата, а освѣтуй и причината, която ги принудила да постъпятъ по единъ такъвъ начинъ. Монарха чудило въ този случай най-вече средството, което употребили войниците за да изпълнятъ длъжността си и за да претърпѣтъ едно каквото и да било наказание; то строго имъ са каралъ и различно ги заплашвалъ, най-послѣ просилъ маршала да помоли графинята да ги опрости; желанието на монарха са изпълнили; той казалъ на войниците:

— „Вий сте длъжни да благодарите графинята, който би тѣй добъръ да ви прости, въ противенъ случай вий трѣбваше да претърпѣте наказание, което заслужвате. Ако си позволите още веднѣж подобна дързостъ, ще бъдете наказани чрезъ цѣла строгость на закона.“

84.

Неопитния часовой.

Единъ отъ неопитнитѣ и скоро поступивши на служба войници билъ поставенъ часовой на мѣсто, споредъ както мислилъ той, начальника не си нето помислилъ да отиде, а най-вече защото било време за обѣдване. Негова постъ билъ на самотенъ брѣгъ на Нева, и по причина че било много топло той памислилъ да се окжне. Но когато влѣлъ въ нечаянно видѣлъ че иде самия господарь; той бѣ